

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 2CoCsp/19/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208481  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817208481.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E., o zaplatenie 635,18 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 3Csp 325/2017 - 112 zo dňa 11.09.2019 takto

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie rozhodol v tejto veci prvým rozsudkom č. k. 3Csp/325/2017 - 74 dňa 25.06.2018 tak, že žalobu žalobcu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Prešove uznesením 4Co/40/2019 - 99 zo dňa 02.05.2019 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom vec právne posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 1.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 70 splátkach pri výške mesačnej splátky 28,00 eur, ročnej úrokovej sadzbe 25,50 % a RPMN 32,09 %. Splatnosť prvej splátky bola do dňa 13.06.2011 a konečná splatnosť úveru dňa 13.03.2017. RPMN predstavovala 32,09 %. Celková čiastka úveru nebola v zmluve uvedená. Keďže žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvu a OP, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.11.2014 označeným ako výzva na úhradu dlžnej sumy, vyhlásil ku dňu 10.11.2014 predčasnú splatnosť celého úveru. Výška dlžnej sumy je vo výške 737,57 eur. Žalovanému bola táto výzva doručená dňa 14.11.2014. Žalovaný celkovo uhradil sumu 1.074,08 eur. V zmluve o úvere absentujú údaje požadované zákonom č. 129/2010 Z. z., a to rozpis splátok, údaj o výške úrokov a poplatkov, celková čiastka úveru, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a celková čiastka nákladov vo výške 880,98 eur je nesprávne uvedená v dôsledku čoho je celý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho je v zmluve namiesto správnej sadzby RPMN vo výške 29,57 % nesprávne uvedená RPMN vo výške 32 %, a to v neprospech spotrebiteľa čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. Vo vzťahu k úroku vo výške 25,50 % ročne uviedol, že tento viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov 9,33 % p. a. poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o úrokoch je preto v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútne neplatná. S

poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu 1.000,- eur. Keďže žalovaný vyplatil žalobcovi 1.074,08 eur, žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Vo vzťahu k údaju o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal na rozsudok Súdneho dvora sp. zn. C-42/15 z 9. Novembra 2016 s tým, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ďalej nesúhlasil s tvrdením, že výška úroku 25,5 % je v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súdom uvedená hodnota 9,33 % predstavuje priemernú hodnotu, pričom maximálna výška úroku v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nebola žiadnym spôsobom limitovaná. Poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že neprimeraným úrokom by bol taký, ktorý by štvornásobne až päťnásobne prevyšoval obvyklú úrokovú sadzbu. Navrhol aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania (§ 379 písm. a/ CSP), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalobcu v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument strany, uplatnený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

7. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 03.05.2011 uzatvorená zmluva o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných 70 mesačných splátok vo výške 28 eur s ročnou úrokovou sadzbou 25,5 %, počnúc prvou splátkou dňa 13.06.2011 a konečnou splatnosť úveru dňa 13.03.2017, s tým že celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené sumou 980,98 eur a RPMN na 32,09 %.

8. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, okrem iného v ust. § 9 ods. 2 písm. j) vyžadoval uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nesplnenie tejto povinnosti malo za následok, že úver sa v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval za bezúročný a bez poplatkov.

9. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

10. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že zmluva o úvere musí obsahovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sa pod celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, t.j. nestačí len uviesť samostatne celkovú výšku úveru a celkové náklady spotrebiteľa, ale je potrebné, aby bol v zmluve explicitne vyjadrený aj ich súčet. Napriek tomu, že ide o jednoduchú matematickú operáciu, zákon vyslovene vyžaduje uvedenie nie len celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov, ale aj ich súčtu,

preto pokiaľ zmluva o úvere túto náležitosť neobsahuje, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z..

11. Už len z vyššie uvedených dôvodov, ktoré žalobca ani nenamietal je podľa odvolacieho súdu plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Keďže pre záver o bezúročnosti úveru postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí vymedzených v ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., odvolací súd sa z dôvodu hospodárnosti osobitne nevyjadroval k ostatným súdom prvej inštancie vytykaným obligatórnym náležitostiam zmluvy.

12. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu vo výške 25,5 % ročne, odvolací súd uvádza, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní určenú, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky rozhodne nie však vyššie ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Súd prvej inštancie správne uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy a poskytnutia finančných prostriedkov formou úveru obchodné banky poskytovali úrok vo výške 9,33 % a preto úroková sadzba vo výške 25,5 % odporuje dobrým mravom.

13. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ V prípade, ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonným znením a takéto klauzuly sú neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka a ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

14. Za situácie, že správny je aj výrok o trovách konania strán sporu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Procesne úspešný v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému však v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli a preto mu ich náhrada nebola priznaná.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 ( § 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).